

ROKONOK ÉS ISMERŐSÖK

K E R E K E S L Á S Z L Ó

Ángyi és Sógor, az atlanti parton, a hullámaival dübörögve a fövényre csapódó tengernek fordulva, egymástól egy kőhajításnyi távolságra állanak. Pontosabban, körülbelül fél méterrel a talaj felett lebegnek. És egyszerre, egy időben, a torkukszakadtából mondják a magukét, a kékes-ködös végtelent, mármint egészen a látóhatárig szabad teret ábrázoló, sirályos fotótapétának.

Ángyi:

„Szeretnék még hazamenni, szeretnék még hazamenni! Elmúlás porában lapátolva, a hamuba egy fát elültetni, könnyeimmel meglocsolni! Szeretnék Ausztráliába elmenni, szeretnék New Yorkból jót üzeni, Kanadából integetni, szeretnék még hazamenni! Szeretnék még hazamenni, arcotokba bele nézni, a súlyokra nem gondolni, kezetekbe belecsapni, tetteitek megtapsolni! Szeretnék még imádkozni, akiktől kell elfordulni, sokakat még felkeresni! Szeretnék

Sógor:

„Szeretnék még hazamenni, szeretnék még hazamenni! Elmúlás porában lapátolva, a hamuba egy fát elültetni, könnyeimmel meglocsolni! Szeretnék még hazamenni, akikkel kell, mint réges-rég, újra egyszer dorbézolni! Szeretnék Argentínába elmenni, tőrön egyszerűnek lenni, sokakat még felkeresni! Szeretnék még hazamenni, egy pohár vizet kérni, áradatról nem beszélni! Szeretnék még hazamenni, az eszemet is kikapcsolni, a lábammal dobogtatni! Szeretnék

még hazamenni, szeretnék még tam-tamolni! Szeretnék még hazamenni, egy ládányi, szürke vekkerórát hazavinni! Szeretnék még hazamenni, ami már nincs lefilmezni, szeretném még, a hazamenést megszínlelni! Szeretnék még hazamenni, a macskának tejet adni, elmúlás porában lapátolva, a hamuba egy fát elültetni, könnyeimmel meglocsolni! Szeretnék Brazíliába menni, szeretnék még jönni-menni, szeretnék még társalogni, ablak előtt elurranni, szeretnék még tam-tamolni, szeretnék még hazamenni, szeretnék még hazamenni, hátrafé bandukolni!”

még hazamenni, a világról ragadós meséket mesélni, a földet is megrengetni! Szeretnék még hazamenni, benneteket ünnepelni! Szeretnék még hazamenni, Prágában otthonos képeket remélni, humott szemmel hátrafelé bandukolni! Szeretnék még hazamenni, elmúlás porában lapátolva a hamuba egy fát elültetni, könnyeimmel meglocsolni! Szeretnék még kérdezgetni, válaszoktól tántorogni, szeretnék még énekelni! Szeretnék még hazamenni, a lábammal dobogtatni, már nem tudnék meghajolni! Szeretnék még jönni-menni, szeretnék még hazamenni, vagy szó nélkül bandukolni!”

TÁMASZPONT

nená: Nee, milyen jó, hogy végre fölé állítottak bennünket a do-dolgoknak!

ángy: Le-lehet, igazad van, ámbár mi már sohasem tudunk felkapaszkodni majd, éppen oda, ahová mindig is görcsös törekvéssel szeretünk volna.

batya: Igen-igen. Hisz a napsugár utáni örökös kapkodás maradandó hátránya, hogy a lapulók kínos egyszerűségének szürkességét, ha kell, ha nem kell, még itt is a nyakunkon viseljük.

sógor: Beszélsz zöldeket a filozófiáról! Helyi szinten, a ma-magunkfajta, mindig meg tudja találni a helyét. És az okos nem hadonászik haszontalanul a semmiben, hanem a magával hozott batrilámpa-lencséjével a zsebéből, száraz falevelek segítségével, egykönnyen tüzet gerjeszthet.

nená: Mi a fenének. Aki az ŰRhajójával, az örökkévalóság rétegei között kalandozik, az már nem azzal van körülvéve, ami miatt imádkoznia kellene.

uncle: I try to look at the whole thing, but as always, I'm only able to recognize the concrete parts.

aunt: Then it would be better to try flying across the barriers of visible love.

mother: Hmm, wherever you turn you can see yourself.

father: But then, we would be going back to where we began our changing!

aunt: It's obvious, if you go anywhere, up or down, south or east, I can feel your blood again.

uncle: Never mind, here I can't remembering you until you understand silence.

sógor: Fü-FÜ-fü-fütyü, szól a mozgással tovavésző, az elhaló duda, mozdonyfütyü. Reggeli mosakodás, formalinos lavórból, viaszosvászon törülköző; hallok viszkető füleMMel. Mu-MU-mu, szólhat a KIömött téhenpreparátum, gondolom, a fényesre lakkozott istálló-múzeumban. Ö-Ö-Ö, szólna az ökör a lovaknak. O-oO-O-HA-Hó, hallanám a szólításom, a fe-Feneketlen kútnak hajolva, ott ahol lent a mélyben is, a Nap tükrözik; az udvarban, bár én most, ott nem vagyok. És Schluss! Jawohl!

batya: Nyí-nyí-nyí-Fü-nyírógépszerelő ko-KO-kollégákkal véltem találkozni a minap. Szótlan lett a PALinkás öröm. A fejünkben. A gépcsarnok már-már-márványterem. És Schluss! Jawohl!

ángyi: NEM. Nem tudok ellenállni. Az érzéseknek megvan a maguk helye. Jel-jeladásokat végzek könnyes zsebkendővel, a mi-mi-minálunk ragadt LELkem felhasználásával. OTThonosan, pedig most, itt vagyunk. Az idegen szférákból, valahonnan me-ME-me-mekegünk. És Schluss! Jawohl!

mother: Sowieso. This is the end! We had to change ourselves, they said, to leave at once our own apartments. Fortunately for our souls that they have nothing more to take from us.

aunt: Yes, maybe we weren't good enough slaves of life.

father: It's strange, they promised that the whole world should be our home.

uncle: That may be so, because we had to know, which language they used long ago to understand between what is good and what is bad. However, I would like to be a dog once again.

father: What a damn pity there wasn't enough time. I wanted to be a violin player.

aunt: I was cat.

sógor: Mielőtt meg-megoperáltak bennünket, mindig a jószívűség elve mellett fej-fejeztem ki magam a leg-legodaadóbban. Szóval és tetekkel bizony.

ángyi: Én meg emlékszem, amikor az utca közepén egyszer megnyílt váratlanul a föld! Rémületünkre akkora repedés keletkezett, hogy abba majdnem párosával hullottak be-bele az emberek.

neni: Mindegy. Józan ésszel korábban mi mindenre felkészültünk. Csak mi-minek kellett azt a drága villámhárítót a háztetőre felszereltetni.

batya: Aki a hűségre fel-felesküszik, annak vigyázállásban kell ledolgoznia a becsületet. Ezért aludtam mindig hordágyon.

uncle: All around us is just the same stuff. I just don't see the borders between things.

mother: Yes, there is simply nothing as before. That's the difference.

aunt: And what is momentarily beautiful, they show us every day, too. We just have to follow the development.

uncle: That's funny, because instead of being interested in images of truth, you are really busy with your heart and with food as if you have an ass for a brain.

aunt: Oh my God, what punishment. I got a headache, some pressure in my head! Maybe from that endless double viewing and turning around.

sógor: „Sohasem gondoltam volna, hogy a várakozás ennyi nehézséggel jár majd / majd.” Amikor az egész megszűnt, fel kellett fognom a lé-létezés összefüggő értékrendszerét. A zsebórámról villanyvezetéket kötöttem, a másik végét meg bedugtam a stekkerbe.

batya: Ami volt, az volt.

father: That's because time has no importance for us. Maybe we were betrayed, or maybe they are weaker than us.

aunt: Their eternal power is in that they have nothing more to say.

father: I see maybe you can't hear.

uncle: For sure. There's no danger. I beleive in yesterday.

aunt: Not me. I was always a child of the future, even our lives have become abstract.

father: I can't help you. I'm sorry your father has died.

mother: I am so tired and formless. I have to get back to my cleaning.

INTERNET

web homepage. please select your location!

szeretnék még lopó lenni. szeretnék még hazamenni. szeretnék még ha-halpaprikásra búr-burgenlandit inni. szeretnék a maradékhoz karéliába elmenni. szeretnék még katalóniába elmenni. szeretnék még moldvába elmenni. szeretnék még dél-tirolba elmenni. szeretnék még san sebastianba is elmenni. szeretnék még a kárpátokra, vándorok botjával felkapaszzkodni. szeretnék még korzikára elmenni. szeretnék még, a kirakatjuk csikágói operájában, cigányok báróival barátkozni. szeretnék a gondoskodás aranybányájából mondattani mintákat kiszedni. szeretnék még belgiumba menni. szeretnék macedóniába menni. szeretnék albániába menni. szeretnék szlovákiába elmenni. szeretnék még észak-írországba menni. szeretnék a perzsaszőnyeg alá nézni. szeretnék kurdisztánba menni. szeretnék palma de mallorcában újra tisztára fürödni. szeretnék banja lukába menni, erdő szélén elfásulni. szeretnék még kninbe is elmenni, kővé dermedni, s nehezezként mostarba repülni. szeretnék-e dániában, eszkimónak lenni. egyszerűen, szeretnék még, a balti államokba menni. szeretnék még, a tenger sójáért, egységes pénzzel, a lélekkel adni-venni, s szeretnék még, a gyarmatáru közt is, gyönyörködve válogatni. nem szeretek beduinnak lenni, de szeretnék még indiánert, vagy fiumében palacsintát enni. onnan meg gőzössel, pálmamentes övezetbe, kelet-timorba hajózni.

(Berlin, 1997 januárjában)